

O R D I N

pentru aprobarea Normelor metodologice privind soluționarea plângerilor prelabile formulate împotriva proceselor-verbale de control financiar încheiate în baza Legii nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii Financiare

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 6 din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, cu modificările ulterioare, și ale art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind soluționarea plângerilor prelabile formulate împotriva proceselor-verbale de control financiar încheiate în baza Legii nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii Financiare, cu modificările ulterioare, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă pct. III „Soluționarea plângerilor” din Normele metodologice pentru aparatul de control financiar al statului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 889/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 13 iulie 2005.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 17 august 2010.
Nr. 2.160.

ANEXĂ

N O R M E M E T O D O L O G I C E

privind soluționarea plângerilor prelabile formulate împotriva proceselor-verbale de control financiar încheiate în baza Legii nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii Financiare

1. Împotriva procesului-verbal de control financiar se poate formula plângere prelabilă în condițiile și în termenele prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

2. Plângerea prelabilă formulată împotriva procesului-verbal de control financiar reprezintă calea administrativă de atac.

3. Plângerea prelabilă se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul plângerii;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului, reprezentantului legal sau a împuternicitului, după caz, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

3.1. Plângerea prelabilă nu poate avea ca obiect alte sume și măsuri decât cele stabilite prin actul atacat.

3.2. Contestatorul poate depune în dovedirea plângerii formulate acte care nu au fost avute în vedere de organul de control financiar.

4. Plângerea prelabilă se depune la direcția din care face parte organul de control financiar al cărui act este atacat.

4.1. În cazul în care plângerea prelabilă este depusă la un organ necompetent din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aceasta va fi înaintată, în termen de 5 zile de la data primirii, organului emitent al actului atacat.

4.2. Introducerea plângerii prelabile nu suspendă executarea actului atacat. Aceste dispoziții nu aduc atingere

dreptului contestatorului de a cere suspendarea executării actului atacat, în temeiul Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

5. Contestatorul poate renunța la plângerea prelabilă, până la soluționarea acesteia.

5.1. Cererea de renunțare trebuie să fie semnată de contestator, reprezentantul legal sau împuternicit, după caz, iar în cazul contestatorului persoană juridică, cererea trebuie să poarte ștampila persoanei juridice. Dovada calității de împuternicit se face potrivit legii.

5.2. Persoanele fizice vor anexa la cererea de renunțare copia actului de identitate.

5.3. Organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la plângere.

5.4. Prin renunțarea la plângerea prelabilă nu se pierde dreptul contestatorului de a înainta o nouă plângere în interiorul termenului general de depunere a acesteia.

6. Plângerea prelabilă formulată împotriva procesului-verbal de control financiar se soluționează de către direcția/structura din care face parte organul de control financiar al cărui act este atacat, printr-un colectiv special constituit, denumit în continuare *organ de soluționare competent*. Organul de soluționare competent este format din specialiști care nu au participat la întocmirea procesului-verbal de control financiar atacat, desemnați prin act administrativ al directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene și a municipiului București/directorului general al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili/Direcției generale de control financiar, după caz.

7. Pentru soluționarea plângerii prealabile se emite decizie. Decizia emisă în soluționarea plângerii prealabile este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

7.1. Decizia de soluționare a plângerii prealabile se emite în formă scrisă și va cuprinde: preambulul, considerentele și dispozitivul.

a) Preambulul cuprinde: denumirea organului învestit cu soluționarea, numele sau denumirea contestatorului, sediul social al contestatorului, numărul de înregistrare a plângerii prealabile la organul de control financiar, obiectul cauzei, precum și sinteza susținerilor părților.

b) Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept care au format convingerea organului de soluționare competent în emiterea deciziei.

c) Dispozitivul cuprinde soluția pronunțată, calea de atac, termenul în care aceasta poate fi exercitată și instanța competentă.

7.2. Decizia se semnează de către conducătorul direcției din care face parte organul de control financiar al cărui act a fost atacat.

8. Analiza plângerii prealabile se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea plângerii prealabile se face în limitele sesizării.

8.1. Pentru lămurirea cauzei organul de soluționare competent poate solicita direcțiilor de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Ministerului Finanțelor Publice puncte de vedere.

8.2. Prin soluționarea plângerii prealabile nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac.

9. Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

9.1. Excepțiile de procedură pot fi următoarele: nerespectarea termenului de depunere a contestației, lipsa calității procesuale, lipsa capacității, lipsa unui interes legitim, contestarea altor sume și măsuri decât cele care au făcut obiectul actului atacat.

9.2. Excepțiile de fond în procedura de soluționare a plângerilor prealabile pot fi următoarele: necompetența organului care a încheiat actul contestat, prescripția, autoritatea de lucru judecat etc.

9.3 Pentru excepțiile de procedură și excepțiile de fond, plângerea prealabilă poate fi respinsă ca:

a) tardivă, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de lege;

b) fiind depusă de o persoană lipsită de calitate de contesta, în situația în care aceasta este formulată de o persoană fizică sau juridică lipsită de calitate procesuală;

c) fiind depusă de o persoană lipsită de capacitate de exercițiu, potrivit legii;

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;

e) prematur formulată, în situația în care măsurile sau sumele contestate nu sunt stabilite cu titlu definitiv în sarcina acestuia.

10. Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat controlul financiar a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

10.1. La soluționarea plângerii prealabile, organul de soluționare competent se va pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor organelor de urmărire penală/hotărârilor instanțelor judecătorești, precum și a expertizelor efectuate în cauză, în măsura în care le deține.

11. Prin decizie, plângerea prealabilă va putea fi admisă în totalitate sau în parte ori respinsă.

11.1. În cazul admiterii plângerii prealabile se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.

11.2. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul atacat, situație în care urmează să se încheie un nou proces-verbal de control financiar care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

12. Plângerea prealabilă poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea plângerii nu sunt de natură să modifice constatările din actul atacat;

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea plângerii prealabile sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin procesul-verbal de control financiar atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect.

12.1. Aceste soluții nu sunt prevăzute limitativ.

12.2. În cazul în care plângerea prealabilă poartă o denumire greșită, însă cuprinde elementele prevăzute la pct. 3, organul de soluționare competent va proceda la soluționarea acesteia.

13. Decizia privind soluționarea plângerii prealabile se comunică contestatorului în condițiile art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

14. Decizia emisă în soluționarea plângerii prealabile poate fi atacată de către contestator, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.